

ODLUKA KOMISIJE (EU) 2017/126**od 24. siječnja 2017.****o izmjeni Odluke 2013/448/EU u pogledu uspostavljanja međusektorskog faktora korekcije u skladu s člankom 10.a Direktive 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća****(Tekst značajan za EGP)**

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Direktivu 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. o uspostavi sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice i o izmjeni Direktive Vijeća 96/61/EZ ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 10.a stavak 5.,

uzimajući u obzir Odluku Komisije 2011/278/EU od 27. travnja 2011. o utvrđivanju prijelaznih propisa na razini Unije za usklađenu besplatnu dodjelu emisijskih jedinica na temelju članka 10.a Direktive 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾, a posebno njezin članak 15. stavak 3.,

budući da:

- (1) Člankom 10.a stavkom 5. Direktive 2003/87/EZ ograničuje se najveća godišnja količina emisijskih jedinica na temelju koje se izračunavaju besplatne dodjele postrojenjima koja nisu obuhvaćena člankom 10.a stavkom 3. Direktive 2003/87/EZ. Ta je količina zbroj dvaju elemenata koji su pojedinačno opisani u članku 10.a stavku 5. točkama (a) i (b) Direktive 2003/87/EZ.
- (2) Kako bi se izbjeglo prekoračenje te najveće dopuštene količine emisijskih jedinica, prema potrebi primjenjuje se međusektorski faktor korekcije kojim se jednako smanjuju dodijeljene količine za sva postrojenja koja ispunjuju uvjete za dobivanje besplatnih emisijskih jedinica.
- (3) U skladu s člankom 15. stavkom 3. Odluke 2011/278/EU Komisija određuje međusektorski faktor korekcije usporedbom ograničenja utvrđenog u članku 10.a stavku 5. Direktive 2003/87/EZ i zbroja preliminarnih ukupnih godišnjih količina besplatnih emisijskih jedinica dodijeljenih svim postrojenjima obuhvaćenim Direktivom 2003/87/EZ na državnom području država članica.
- (4) Komisija je u Odluci 2013/448/EU ⁽³⁾ utvrdila jedinstveni međusektorski faktor korekcije naveden u članku 4. te Odluke i u njezinu Prilogu II.
- (5) Sud Europske unije u svojoj je presudi od 28. travnja 2016., u objedinjenim predmetima C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 i od C-391/14 do C-393/14, utvrdio da Komisija pri utvrđivanju maksimalne godišnje količine jedinica u skladu s člankom 10.a stavkom 5. točkom (b) Direktive 2003/87/EZ nije trebala uzeti u obzir emisije nastale aktivnostima navedenim u Prilogu I. Direktivi 2003/87/EZ u razdoblju od 2013. jer su te emisije nastale iz postrojenja koja su obuhvaćena sustavom trgovanja emisijama prije tog razdoblja. Na temelju toga Sud je zaključio da Komisija nije odredila maksimalnu godišnju količinu jedinica u skladu sa zahtjevima iz članka 10.a stavka 5. točke (b) Direktive 2003/87/EZ te da je jedinstveni međusektorski faktor korekcije određen člankom 4. Odluke 2013/448/EU i njezinim Prilogom II. također protivan toj odredbi. Sud je stoga proglasio članak 4. Odluke 2013/448/EU i Prilog II. toj Odluci nevaljanima.
- (6) Komisija je radi provedbe te presude obvezna ponovno izračunati maksimalnu godišnju količinu jedinica za postrojenja koja ispunjuju uvjete za dobivanje besplatnih emisijskih jedinica na temelju članka 10.a stavka 5. točke (b) Direktive 2003/87/EZ i slijedom toga na odgovarajući način izmijeniti jedinstveni međusektorski faktor korekcije.

⁽¹⁾ SL L 275, 25.10.2003., str. 32.

⁽²⁾ SL L 130, 17.5.2011., str. 1.

⁽³⁾ Odluka Komisije 2013/448/EU od 5. rujna 2013. o nacionalnim provedbenim mjerama za prijelaznu besplatnu dodjelu emisijskih jedinica stakleničkih plinova u skladu s člankom 11. stavkom 3. Direktive 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 240, 7.9.2013., str. 27.).

- (7) Ponovni izračun količina emisijskih jedinica iz članka 10.a stavka 5. točke (b) Direktive 2003/87/EZ proveden je primjenom iste metodologije i istih podataka kao i za početni izračun iz 2013. U skladu s presudom Suda, budući da je Komisija prvotno uzela u obzir emisije nastale u postrojenjima koja su obuhvaćena sustavom EU-a za trgovanje emisijama prije 1. siječnja 2013., a na temelju aktivnosti navedenih u Prilogu I. Direktivi 2003/87/EZ samo od 2013., te su emisije morale biti izuzete iz izračuna maksimalnih godišnjih količina jedinica, kako je utvrđeno u članku 10.a stavku 5. Direktive 2003/87/EZ.
- (8) Komisija je kao polazišnu točku upotrijebila početne podneske država članica. Nakon toga Komisija se savetovala s državama članicama o njihovim podnescima s podacima o emisijama i prema potrebi zatražila dodatna objašnjenja. U skladu s člankom 10.a stavkom 5. u obzir su uzeta samo postrojenja za koja su države članice podnijele provjerene vrijednosti emisija.
- (9) Komisija je zatim iz izračuna izuzela postrojenja u kojima su aktivnosti obuhvaćene Direktivom 2003/87/EZ provedene tek od 2013., ali su već prije tog razdoblja bile dijelom sustava za trgovanje emisijama. Iz izračuna su izuzete i emisije iz postrojenja koja su države članice u skladu s člankom 24. Direktive 2003/87/EZ uključile prije 2013.
- (10) Postrojenja koja su od datuma početnog prikupljanja podataka do 2013. obuhvaćena strukturnim promjenama poput spajanja, podjela ili zatvaranja, ili tehničkim promjenama zbog kojih više ne ispunjuju odgovarajuće pragovne vrijednosti navedene u Prilogu I. Direktivi 2003/87/EZ unatoč tome uzeta su u obzir pri ponovnom izračunu jer te promjene nije bilo moguće predvidjeti u trenutku prikupljanja podataka. Iz istog su razloga u ponovnom izračunu u obzir uzeta postrojenja izuzeta iz sustava na temelju članka 27. Direktive 2003/87/EZ.
- (11) Prilikom izračuna u obzir su uzete izmjene kojima se donose ispravke nacionalnih provedbenih mjera država članica za razdoblje od 2013. do 2020. i koje su provedene do kraja 2016. jer su ispravne vrijednosti trebale biti uvedene već u vrijeme izvornog izračuna međusektorskog faktora korekcije.
- (12) Sud je u presudi od 28. travnja 2016. izričito ograničio vremenske učinke proglašenja članka 4. Odluke 2013/448/EU i Priloga II. toj Odluci nevaljanima, tako da to proglašenje stvara učinke tek protekom razdoblja od deset mjeseci počevši od datuma objave ove presude. Međusektorski faktor korekcije iz Odluke 2013/448/EU stoga nije valjan od 1. ožujka 2017. Također, mjere donesene do isteka tog razdoblja na temelju poništenih odredaba ne mogu se dovesti u pitanje.
- (13) U skladu s presudom Suda u kojoj je istaknuta prednost načela pravne sigurnosti, mjere država članica o dodjeljivanju emisijskih jedinica za razdoblje od 2013. do 2020. te sve njihove naknadne izmjene i dopune ostaju valjane do stupanja na snagu ove Odluke. Međusektorski faktor korekcije utvrđen u ovoj Odluci primjenjuje se u odlukama donesenima od 1. ožujka 2017. o stvaranju ili izmjenama prava na dodjele emisija u kojima se za njihovo utvrđivanje primjenjuje međusektorski faktor korekcije,

DONIJELA JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Odluka 2013/448/EU mijenja se kako slijedi:

1. Članak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 4.

Jedinstveni međusektorski faktor korekcije iz članka 10.a stavka 5. Direktive 2003/87/EZ određen u skladu s člankom 15. stavkom 3. Odluke 2011/278/EU naveden je u Prilogu II. ovoj Odluci.”

2. Prilog II. zamjenjuje se tekстом iz Priloga ovoj Odluci.

Članak 2.

Ova Odluka stupa na snagu 1. ožujka 2017.

Sastavljeno u Bruxellesu 24. siječnja 2017.

Za Komisiju
Predsjednik
Jean-Claude JUNCKER

PRILOG

Prilog II. Odluci 2013/448/EU zamjenjuje se sljedećim:

„PRILOG II.

Vrijednosti međusektorskog faktora korekcije koje se primjenjuju na besplatne dodjele postrojenjima koja nisu obuhvaćena člankom 10.a stavkom 3. Direktive 2003/87/EZ u razdoblju od 2013. do 2020. navedene su u nastavku:

Godina	Međusektorski faktor korekcije
2013.	89,207101 %
2014.	87,657727 %
2015.	86,090119 %
2016.	84,506152 %
2017.	82,905108 %
2018.	81,288476 %
2019.	79,651677 %
2020.	78,009186 %